

Arrest

nr. 45 087 van 18 juni 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 april 2010 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 15 maart 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan hem ter kennis gebracht op diezelfde dag en gezien het verzoekschrift van 14 april 2010 waarbij de nietigverklaring wordt gevorderd van diezelfde beslissing.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VERLEYEN, die loco advocaat H. BEERLANDT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. COENEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn.

Op 15 januari 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van (oud) artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 23 augustus 2007 verklaart de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de voormelde aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt hem, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten, ter kennis gebracht op 6 november 2007.

Verzoeker dient een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen voormelde beslissing.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt het voormelde beroep op 27 februari 2008 bij arrest nummer 7921.

Op 16 april 2009 wordt verzoeker gecontroleerd door de politie bij verhoor en huiszoeking waarbij verdacht wordt van bedreigingen met een blank wapen. Op diezelfde dag wordt aan verzoeker opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Verzoeker dient een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen voormelde beslissing.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt het voormelde beroep op 27 augustus 2009 bij arresten nummer 30 728.

Op 27 april 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 22 juli 2009 wordt beslist om deze aanvraag niet in overweging te nemen.

Op 15 maart 2010 wordt door de politiezone VLAS een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld en op diezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid wederom een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker.

Dit is de bestreden beslissing die als volgt wordt gemotiveerd:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, S. A., attaché, genomen op 15.03.2010 wordt aan de genaamde A.E.K.H. geboren te t. op 04.11.1981, van Marokkaanse nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 15/04/2010 om middernacht, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Griekenland, Oostenrijk, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Italië, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben.

REDEN VAN DE BESLISSING :

artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten : De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum in zijn paspoort. Bovendien, zijn intentie om te huwen geeft hem niet automatisch recht op een verblijf. Hij kan naar zijn land terugkeren om een visum te bekomen van zodra er een huwelijksdatum is vastgelegd. Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet. “

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker heeft op 14 april 2010 twee verzoekschriften ingediend met name een verzoekschrift waarbij hij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vordert en een verzoekschrift waarbij hij de nietigverklaring van de bestreden beslissing vordert. Overeenkomstig artikel 39/82, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van het grondgebied moeten behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid, zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring in één en dezelfde akte worden ingesteld. De vordering tot schorsing van verzoeker werd aldus niet op een correcte wijze ingediend en is kennelijk onontvankelijk, zodat enkel het beroep tot nietigverklaring van verzoeker zal worden behandeld.

2.2. Verzoeker vraagt het voordeel van de kosteloze rechtspleging daar hij niet over de nodige inkomsten beschikt om de kosten van de procedure te dragen.

De Raad kan geen gerechtskosten opleggen en derhalve dus evenmin het voordeel van de rechtsbijstand toekennen. Het verzoek daartoe van de verzoeker wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van niet-ontvankelijkheid op. Ze meent dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij het door hem ingediende beroep. Zo merkt de verwerende partij onder meer op dat het thans bestreden bevel niet meer is dan een herhaald bevel, nu aan verzoeker reeds op 6 november 2007 een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratieve dossier blijkt dat, zoals de verwerende partij aanhaalt in haar verweernota, tegen verzoeker reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgebracht op 6 november 2007. Op 3 december 2007 dient verzoeker een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen het voormelde bevel van 6 november 2007. Op 27 februari 2008 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het voormelde beroep bij arrest nr. 7921, waardoor het bevel om het grondgebied te verlaten van 6 november 2007 definitief en uitvoerbaar is geworden. De Raad stelt eveneens vast dat er tegen verzoeker nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgebracht op 16 april 2009. Op 15 mei 2009 stelt verzoeker ook tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 27 augustus 2009 verwerpt de Raad het voormelde beroep bij arrest nummer 30 728.

De eventuele schorsing en nietigverklaring van het bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet en levert voor hem geen nut op omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 6 november 2007 en van 16 april 2009 kan uitvoeren, vermits deze bevelen definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr.123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij in zijn repliekmemoire stelt dat hij wel belang heeft bij de vernietiging van het bestreden bevel omdat hij dan niet gedwongen kan worden uitgezet. Zoals voormeld is zowel het bevel van 6 november 2007 als het bevel van 16 april 2009 definitief en kan de verwerende partij op grond van dit bevel nog steeds overgaan tot de gedwongen verwijdering van verzoeker. Er dient daarom te worden vastgesteld dat de gevorderde vernietiging geen nuttig effect kan sorteren, daar verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste belang (RvS 22 maart 2006, nr. 156.746, RvS 26 juni 2006, nr. 160.491, RvS 19 januari 2007, nr.166.791, RvS 4 april 2007, nr.169.771, RvS 19 april 2007, nr. 170.162, RvS 21 mei 2007, nr. 171.305, RvS 22 mei 2007, nr. 170.161, RvS 22 mei 2007, nr. 171.433, RvS 30 augustus 2007, nr. 174.200, RvS 6 februari 2008, nr. 179.334). De door de verwerende partij opgeworpen exceptie is in de aangegeven mate gegrond.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU